

WIELKANOC 2020

Wciąż czegoś brak, jest jakaś pustka we wszystkich moich domysłach. I jest czymś prostackim to moje bycie niespełnionym, czymś prostackim, nigdy dotąd nie byłem tak prostacki jak w tym niepokoju, w tym „nieposiadaniu Chrystusa” – jakiejś twarzy, która byłaby narzędziem pracy nie do końca beznadziejnej, wśród czcnych domysłów snutych w samotności.

Pier Paolo Pasolini

„Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym syn człowieczy, że się nim zajmujesz?”. Żadne pytanie w moim życiu nie wywarło na mnie takiego wrażenia, jak to. Tylko Chrystusowi leży na sercu całe moje człowieczeństwo. Dzieje się tak, ponieważ ten Człowiek, Jezus, Żyd z Nazaretu, dla nas umarł i zmartwychwstał. Ten zmartwychwstały Człowiek jest Rzeczywistością, od której zależy cała pozytywność egzystencji każdego człowieka. Każde ziemskie doświadczenie, przeżywane w Duchu Jezusa powstałego z martwych, rozkwita w Wieczności. Rozkwitnięcie to jednak nie dokona się dopiero na końcu czasów, ono już się zaczęło o zmierzchu w dniu Paschy. Dlatego ostateczny ideał egzystencji wyraża się w *zebraniu*. Prawdziwym protagonistą historii jest żebrak: Chrystus żebrzący o serce człowieka i serce człowieka, które żebrze o Chrystusa”.

Luigi Giussani

Comunione e Liberazione

